

ಅಂದು ಉಗಾದಿ ಹಬ್ಬ. ಇವನ ಫ್ರಾಟ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶಿಶಿಲದ ವಾಮನ ಜೋಷಿ ಗ್ರೀನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಪಡೆದು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಕ್ಕೆದ್ದಾರಂತೆ. ಚಿತ್ತಾವನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂತೆ. ಪತ್ನಿ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು. ಹಬ್ಬ, ಹರಿದಿನ ಯಾವುದೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವಂತೆ. ಪ್ರತೀ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಂತೆ.

'ನನಗೆ ಹೋಟೆಲ್ ಊಟ ಹಿಡಿಸೋಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಯಾರೇ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡವನಲ್ಲ. ಬಿಡುವಾದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ.. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯ್ತು ಉಷಾಗೆ.

'ಒಂದು ದಿನ ಏನಾಯ್ತು ಗೊತ್ತೇ..? ಮೇಲುಗಡೆ ಫ್ರಾಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕರಿಯರು ವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭಾನುವಾರ ಬಂದರೆ ಸಾಕು ಕುಡಿದು ತೂರಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸಿಗರೇಟ್ ವಾಸನೆ. ನನಗೆ ಆ ವಾಸನೆ ಕಂಡರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತೊಳಸುತ್ತೆ. ಆದರೇನು ಮಾಡೋಣ. ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲು. ಚಳಿಗಾಲ ಬಂದಾಗಲಂತೂ ಅದರ ಭರಾಟೆ ಜೋರು. ನಂಬಿದರೆ ನಂಬು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಿಡು ಉಷಾ.... ನಾನಂತೂ ಯಾರೇ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕರೆದರೂ ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗೋಲ್ಲ. ಆ ಕರಿಯರು ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತೇ.. ಇಲ್ಲಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಹಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮನೆಗಳು. ಭೂಕಂಪನವಾದರೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಲ್ಲದೇ ಚಳಿಯಲ್ಲೂ ಬೆಚ್ಚಗಿರಲಿ ಅಂತ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೆ..'

'ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನಗಬೇಡ. ಅದಾರೋ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಹುಡುಗಿಯಂತೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಸಲಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾದಾಗ ಒಂದು ದಿನ 'ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತೀಯಾ...?' ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು. ನಾನಿದ್ದವನು ನನ್ನದು ಈಗಾಗಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಲ ಹೋದಾಗ ನನ್ನೂಕೆನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆಂದೆ. ಅದಕ್ಕವಳು 'ಸರಿ..ನಾನು ನೀನು ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಆಗೋಣ ಅಂದಳು. ನಾನು ಕ್ಯಾರೆ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ' ನಗುತ್ತಾ. 'ಇಂಥಅರಸಿಕರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ... ಇವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲೇ..? ಇನ್ನಷ್ಟು ದಿನ ಕಾದು ನೋಡೋಣ. ಉಷಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ.

ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ಮಾತಿನ ಭರಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಯರಾಮ 'ನಿನಗೆ ಯಾರೂ ಬಾಯ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಗಿಲ್ಲವೇ..ಅವರ ಜೊತೆ ಡೇಟಿಂಗ್, ಓರಿಯಂಟ್..? ಈಗ ಅದೆಲ್ಲಾ ಮಾಮೂಲು. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನಂತಿರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಾನು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ. ಅನುಮಾನ ಪಡುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದುವರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದು. ಏನಂತೀಯಾ...?'

ಈ ಮಾತನ್ನು ಅವನಿಂದ ನೀಡಿಸಿದ್ದಳು ಉಷಾ. ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ. ಇನ್ನು ತಡ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಟಿಗೆ ಎದುರೇಟು ನೀಡಲೇಬೇಕು ಅಂದುಕೊಂಡ ದಿನ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವತ್ತು ಸೈಪ್ ಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಒಂದಷ್ಟು ಹರಟಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಳೆಲೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ 'ಜಯರಾಮ್.. ನಾನೊಂದು ಇದುವರೆಗೂ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ ನಿನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನು ರವಿ ಎಂಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೆ. ಆ ನಾಲ್ಕೂ ವರ್ಷ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಓರಾ, ಟ್ರಕ್ಟಿಂಗ್ ಒಂದೇ ಎರಡೇ. ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸರು. ಕೋರ್ಸ್ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದರೂ ಆಗಾಗ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾನೊಂದು ದಿನ 'ರವಿ..ನನಗೆ ಆಗಲೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪೋಷಕರು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರಾನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಯಾರನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ತಕ್ಷಣ ನೀನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿಯಾ. ನೀನು ಒಪ್ಪುವುದಾದರೆ ನಾವೇಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು..? ಉಸುರಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕವನು ನೋಡು ಉಷಾ..ನನಗೂ ನೀನೊಂದ್ರೆ ಪ್ರಾಣ. ಆದರೇನು ಮಾಡೋಣ. ನನಗಾಗಲೇ ಮನೆಯವರು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೆರಡು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆ. ಮದುವೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಖಂಡಿತ ಬರಬೇಕು'. ನನ್ನ ಮುಖ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿತು. ಈಗಲೇ ಭೂಮಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಬಾರದೇ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನೆಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾಯವಾಗಿದ್ದ.

'ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳ ಬಳಿಕ ತಿಳಿಯಿತು. ರವಿ ಮದುವೆ ಮುರಿದು ಬಿತ್ತುಂತೆ. ಈಗ ನಾನು ಇಕ್ಕೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಜಯರಾಮ. ಎರಡು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಇಟ್ಟಂತಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ವರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲಾ ರವಿಯನ್ನೇ.. ನಾನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ಹುಡುಗ ರವಿ.. ಪೋಷಕರು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿದ್ದು ಜಯರಾಮ. ಈ ಸಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಏನಾದರೂ ಸಲಹೆ ಕೊಡು' ಜಯರಾಮನ ಮುಖ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟಿತು.

'ಉಷಾ.. ನಾನು ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ನಿನಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು. ಮದುವೆ ಅನ್ನೋದು ಆಟವಲ್ಲ. ನಾನು ಆಟದ ಬೊಂಬೆಯಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಬೊಂಬೆ ಬೇಕಿದ್ದರೆ ಬಜಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊ. ಮತ್ತೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಬೇಡ. ಇದೇ ನನ್ನ ಸಲಹೆ. ಬೈ....'

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಉಷಾಳಿಗೆ ನಗು ಬಂತು. ಹಾಗೆನೇ ಅವಳೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಮಾನಗಳು ತಾನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಪರಿಹಾರವಾಯ್ತಲ್ಲ. ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಳು. ನೈಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪೇಯಿಂಗ್ ಗೆಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟ್ನರ್ ಲತಾ ಕಾಲಿಂಗ್ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿದಾಗ ಮೈಮರೆತು ಮಲಗಿದ್ದ ಉಷಾ ಧಡಾರನೇ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡಳು. ಅರೇ....ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಂಡಿದ್ದು ಬರೀ ಕನಸೇ..?

ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದೇನೆಂಬ ನೆನಪಿಲ್ಲದ ವ್ಯಕ್ತಿ

■ ಪ್ರೇಮಾ ಭಟ್

ಯಾವಾಗಲೂ ರಸ್ತೆ ದಾಟಿ ಹೋದ ಮೇಲೋ ಇಲ್ಲ ರಸ್ತೆಯ ಆಚೆ ಬದಿಯಲ್ಲೋ ಈಚೆ ಬದಿಯಲ್ಲೋ ಅವನು ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ. ಎದುರು ಬದುರು ದಿನವೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ ಮುಗುಳು ನಗುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೋ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಸಡಗರ. ಹಾಗಂತ ನಾನು ಅವನತ್ತ ನೋಡಿ ನಗು ಬೀರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೇನೆಂಬ ನೆನಪಿಲ್ಲ ನನಗೆ. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ನೆನಪು ಇರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುಗುಳು

